

42 mensen in het vliegtuig, 42 fietsen vervoeren en ook 42 maaltijden verzorgen en dat 16 dagen lang. De organisatie moest heel wat praktische problemen overwinnen.

Door **Marieke Oude Grootte**
Beverborg
DENEKAMP

Hemelvaartsdag volgend jaar vliegen de wielrenners naar Phoenix in Arizona en uitgestippelde route door zeven nationale parken, na grofweg duizend kilometer trappen eindigend in Las Vegas. Voor een wandeling over de 'strip' in de gokstad is ook tijd gereserveerd. De etappe van de Ronde van Nederland, de fietsvierdaagse; bij manifestaties in de regio heeft RTC een vinger in de pap. Ook de lezersactie van deze krant, de beklimming van l'Alpe d'Huez vorig jaar, waaraan door dertig mensen van de eigen club is meegedaan, werd met inzet van de club op touw gezet. RTC propageert het fietsen in de meest brede zin van het woord. Een dialoog van wereldfietser Frank van Rijn was onlangs goed voor een 'volle bak' in een plaatselijk café. In het millenniumjaar willen de leden samen op pad. Zonder introducees, RTC'ers onder elkaar. Een plannetje dat zijn oorsprong vindt in 1992. Want met zoveel mensen samen weg, ook nog naar Amerika, dat regel je niet van vandaag op morgen. Wat is de beste tijd om te gaan? Wat

FOTOCARLO TER ELLEN

Rijwieltoerclub Twente maakt zich op voor zestien dagen fietsen in het land van cowboys en indianen. Uiterst rechts: voorzitter Jan Goossink. Secretaris Hans Stokkelaar: eerste rij, tweede van links.

komt er kijken bij fietsen op een Amerikaanse 'highway' en wat zijn de gevaren van rijden in de hitte? De racefietsen moeten vliegtuigklaar worden gemaakt en gaan in een kartonnen doos. 'Dat doen we de avond voor vertrek gezamenlijk', vertelt Jan Goossink, voorzitter van de club. En ook voor het proefdraaien met het Amerikateam heeft hij wat leuke ideeën. Wat te denken van bordjes in de Twentse bermen waarop de afstanden in 'miles' staan aangegeven. Goossink maakte zeven jaar geleden al eens een fietstoer in de

States. In Arizona en Utah, staten met een hoog 'National Park'-gehalte. De tocht van toen vormde de basis voor de groepsreis van volgend jaar en voert langs de Grand en Bryce Canyon, Capital Reef, Zion National Parc en Monument Valley om maar wat namen te noemen. 'Onderweg zijn verschillende keuzemogelijkheden ingebouwd', vertelt Goossink terwijl hij de route aanwijst op een gedetailleerde kaart. 'Kijk hier in Flagstaff kun je een dagje winkelen, maar wie zin heeft kan ook deze dagtocht maken', aangege-

ven met een oranje gearceerde lijn. Een deel van de tocht wordt niet op het zadel afgelegd. 'Driehonderd kilometer door een woestijn is niet interessant', vindt secretaris Hans Stokkelaar die ook van de partij zal zijn. Waarom alles fietsen terwijl in korte tijd zoveel meer variëteit is aan te brengen. Na aankomst worden drie groepen gevormd. Per groep rijdt een busje mee. Op een overnachting in Las Vegas na wordt geslapen in tenten. Een meereizende kok zorgt voor de nodige koolhydraten. Het minimale aantal kilometers dat wordt

willen dus best een eindje rijden om op de woensdagavond of zondagochtend een georganiseerde toer te maken in omgeving Denekamp. Toen het USA-plan twee jaar geleden werd voorgelegd hadden zich in korte tijd 28 mannen en twee vrouwen gemeld. Uitgangspunt was wel dat iedereen de gelegenheid moet hebben mee te kunnen en kan sparen voor de trip. RTC zette een spaarplan op. 'We hebben leden die heel tevreden zijn met rondjes rijden rond de kerk. Maar er zijn er ook die hier op hebben gewacht. Voor mannen met een gezin is dit dé kans. Want alleen doe je zo iets niet', spreekt Stokkelaar uit eigen ervaring.

Na overleg met Oad Cycletours de reisorganisatie die voor het gemak in de arm werd genomen is besloten het plan met maximaal 42 fietsers door te voeren. Binnenkort moeten ze een definitief 'ja' laten horen. Want er staan er inmiddels zes op de wachtlijst.

In het winterseizoen trainen de RTC'ers op ATB-fietsen in de bossen en op de schaats. Begin maart wordt de racefiets van stal gehaald en gaan ze de weg op. 'Gelegenheid genoeg om voor vertrek nog wat kilometers in de benen de krijgen', aldus Goossink. De teamspirit is er. Wat dat aan gaat zijn de organisatoren niet bang voor tegenvallers. 'Heeft iemand een leuke band, dan stoppen we allemaal. En zit iemand zwaar, dan krijgt hij van mij een banaantje', zegt Stokkelaar. 'Met fietsers onder elkaar zit 't wel goed.'